

Regulamin Prób i konkursów pracy psów myśliwskich

Regulaminy opracował Zespół Komisji Kynologicznej Naczelnej Rady Łowieckiej pod przewodnictwem
ANDRZEJA BRABLETZA międzynarodowego sędziego kynologicznego

Odpowiedzialni za:

1. Postanowienia ogólne. Próby pracy Polowej wyźłów. Próby i Konkursy psów Gończych – Andrzej Brabletz
2. Konkursy pracy wyźłów. Próby i konkursy pracy psów myśliwskich małych ras. Field Trialsy im. T. Marchlewskiego i K. Tarnowskiego – Wojciech Tarnowski
3. Konkursy pracy retrieverów – Ryszard Nowicki
4. Próby i konkursy pracy norowców. Próby i konkursy pracy jamników króliczych. Konkursy pracy jamników wszechstronnych – Ryszard Nowicki, Leszek Siejkowski
5. Próby i Konkursy pracy dzikarzy – Tadeusz Władyko
6. Field trialsy. Konkursy pracy tropowców. Próby i konkursy pracy posokowców. Praca tropowców i posokowców w naturalnym środowisku - Jerzy Karaszewski

Regulaminy prób i konkursów pracy psów myśliwskich zostały zatwierdzone na posiedzeniu Zarządu Głównego PZŁ w dniu 22 stycznia 2007r. i wchodzi w życie z dniem opublikowania. Tracą moc dotychczasowe regulaminy prób i konkursów psów myśliwskich.

POSTANOWIENIA OGÓLNE.

I. Cel, organizacja imprez, warunki uczestnictwa.

§ 1

Próby i konkursy mają na celu popularyzowanie kynologii łowieckiej poprzez sprawdzanie i stałe podnoszenie jakości użytkowych psów myśliwskich. Na konkursach uwzględnia się przy ocenie psa nie tylko jego przymioty wrodzone ale również umiejętności nabyte podczas szkolenia.

§ 2

Próby organizowane są jako imprezy wojewódzkie lub regionalne. Konkursy mogą być organizowane jako imprezy wojewódzkie, regionalne, krajowe bądź międzynarodowe. Imprezy regionalne obejmują dwa lub więcej sąsiadujące ze sobą województwa.

Zezwala się na przeprowadzanie prób i konkursów przez jedno lub więcej kół łowieckich, każdorazowo wymagana jest zgoda właściwej wojewódzkiej rady łowieckiej i uwzględnienie imprezy w rocznym harmonogramie imprez kynologii łowieckiej, zatwierdzanym przez Zarząd Główny PZŁ.

§3

Do konkursów zalicza się field trialsy dla wyżłów ras angielskich i wyżłów kontynentalnych, w tym memoriały: Teodora Marchlewskiego i Kazimierza Tarnowskiego.

§ 4

Organizatorami wojewódzkich czy regionalnych prób oraz okręgowych, wojewódzkich i regionalnych konkursów pracy psów myśliwskich są zarządy okręgowe Polskiego Związku Łowieckiego lub - na ich zlecenie - koła łowieckie, bądź inne komórki organizacyjne PZŁ. Konkursy krajowe i międzynarodowe organizuje Zarząd Główny PZŁ bezpośrednio bądź wspólnie z jednym z zarządów okręgowych PZŁ. Zarząd Główny może upoważnić któryś z zarządów okręgowych PZŁ do samodzielnej organizacji krajowego czy międzynarodowego konkursu pracy psów myśliwskich.

Koszty związane z próbami i konkursami ponoszą organizatorzy. Ustalają oni wysokość wpisowego.

§ 5

Organizatorzy imprez zgłaszają zamiar przeprowadzenia prób lub konkursów do Komisji Kynologicznej Naczelnej Rady Łowieckiej do: - 31 sierpnia , a w przypadku pozostałych imprez - 20 listopada roku poprzedzającego termin imprezy.

Ostateczny harmonogram imprez kynologii łowieckiej zatwierdza corocznie Zarząd Główny PZŁ.

§ 6

Organizator imprezy proponuje w przypadku imprez krajowych i międzynarodowych z 6-miesięcznym oraz w przypadku pozostałych imprez z 3-miesięcznym wyprzedzeniem skład całej komisji sędziów, który zatwierdza Komisja Kynologiczna Naczelnej Rady Łowieckiej.

§ 7

Organizatorzy powinni podać do wiadomości członków Związku szczegółowe dane dotyczące miejsc i terminów odbywania prób i konkursów pracy psów myśliwskich w komunikatach wewnętrznych zarządów wojewódzkich do kół łowieckich Poza tym roczny terminarz przeprowadzanych imprez ogłasza Zarząd Główny PZŁ w " Łowcu Polskim ".

Wszystkie zmiany terminów odbywania imprez, jak i deklaracje zorganizowania imprez dodatkowych (nieumieszczonych w rocznym harmonogramie) muszą uzyskać zgodę ZG PZŁ i z 3 –miesięcznym wyprzedzeniem być opublikowane na łamach „łowca Polskiego”.

§ 8

Sporządzone czytelnym pismem, dwa protokoły komisji sędziów oraz dwa komplety kart ocen psów organizator powinien nadesłać do Zarządu Głównego, w terminie 14 dni od zakończenia imprezy.

Po imprezach międzynarodowych, należy dodatkowo sporządzić i wysłać do Zarządu Głównego Związku Kynologicznego w Polsce (który prześle je do FCI) i Zarządu Głównego PZŁ zestawienie psów, które uzyskały CACIT i reserve-CACIT wraz z kartami ocen tych (tylko tych) psów oraz katalogiem imprezy.

Zestawienie powinno ono zawierać napisane po polsku i np.; niemiecku, francusku, angielsku lub hiszpańsku (czyli w jednym z oficjalnych języków FCI) następujące dane: rasę psa (Rasse des Hundes), płeć (Geschlecht), nazwę i przydomek (Name und Zwingername), datę urodzenia (Wurfdatum), numer księgi rodowodowej (Nummer der Ahnentafel), ilość uczestników konkursu (Zahl der Bewerber), nazwiska sędziów wypisane drukowanymi literami i ich podpisy (Name und Unterschrift des Richters), miejsce i datę odbytego konkursu (Ort und Datum der Prufung), nazwiska i adresy właścicieli psów (Name und Adresse des Besitzers).

§ 9

W próbach i konkursach psów myśliwskich mogą brać udział wyłącznie psy zarejestrowane w Związku Kynologicznym w Polsce i zagranicznych organizacjach kynologicznych, zrzeszonych w FCI.

§ 10

W próbach i konkursach mogą brać udział psy, które w dniu imprezy mają ukończone 9 miesięcy życia.

Górną granicę wieku psów mogących startować w próbach określają regulaminy poszczególnych rodzajów prób. Górnej granicy wieku psów biorących udział w konkursach, nie ogranicza się.

§ 11

Udziału w próbach i konkursach nie mogą brać psy, których właściciele zostali zawieszeni w prawach członkowskich albo wykluczeni ze Związku Kynologicznego w Polsce. Osoby takie nie mogą również występować w charakterze przewodników psów na próbach i konkursach.

§ 12

O terminach imprez organizatorzy zobowiązani są powiadomić lekarzy wojewódzkich weterynarii, których przedstawiciele sprawdzają świadectwa szczepień przeciw wściekliznie oraz poddają psy oględzinom, w celu ustalenia ich aktualnego stanu zdrowotnego.

§ 13

Psy chore, kastraty, monorchidy, kryptorchidy, grzejące się i wysoko ciężarne suki, jak również psy nie posiadające aktualnego zaświadczenia o szczepieniu przeciw wściekliznie, nie mogą brać udziału w imprezie.

§ 14

Podczas całego czasu trwania imprezy nie wolno prowadzić psów na kolczatkach lub obrożach zaciągających się. Nie wolno używać obroży elektrycznych ani ich atrap. Wykluczeni z imprezy mogą zostać przewodnicy karzący lub brutalnie traktujący swoje lub cudze psy.

§ 15

Przewodnicy psów, w czasie przeprowadzania w terenie prób czy konkursów, są podporządkowani komisji sędziów, a obecna przy tym publiczność zarówno komisji sędziów jak i służbie porządkowej.

Przewodnicy mogą zgłaszać reklamacje sędziemu głównemu imprezy (przewodniczącemu komisji sędziów) wyłącznie w przypadkach niedotrzymywania wymogów regulaminowych. Jego decyzje są ostateczne. Za ewentualne szkody wyrządzone przez psa odpowiada jego właściciel.

§ 16

Przewodnik psa powinien mieć strzelbę i naboje (jeżeli posiada pozwolenie na broń), otok (jeżeli w imprezie przewidywana jest praca na farbie - musi on mieć co najmniej 6 metrów), gwizdek. Z dokumentów: rodowód psa, legitymację członkowską PZŁ (myśliwi) oraz legitymację Związku Kynologicznego w Polsce.

Przewodnikom nie posiadającym pozwolenia na broń, przydziela się osobę uzbrojoną, która będzie strzelać, kiedy wymaga tego sytuacja.

Przewodnicy, przed przystąpieniem do konkurencji, winni przedstawić się komisji sędziowskiej, podając numer startowy, swoje imię i nazwisko oraz nazwę i przydomek psa. Zaleca się aby przewodnicy byli ubrani w strój myśliwski ewentualnie sportowy.

II. Komisje sędziów, tryb oceniania i nagradzania psów.

§ 17

Oceny pracy psów na próbach i konkursach, dokonuje komisja, składająca się z sędziów zarejestrowanych w Kolegium Sędziów Związku Kynologicznego w Polsce lub sędziów zagranicznych organizacji kynologicznych, zrzeszonych w FCI.

Oceny dokonuje się wg zasad określonych w regulaminach poszczególnych prób czy konkursów.

Czynności członków komisji są honorowane według stawek ustalonych dla sędziów przez Zarząd Główny Polskiego Związku Łowieckiego.

§ 18

Liczba członków komisji zależy od rodzaju imprezy i liczby psów biorących w niej udział. Minimalny skład komisji sędziowskiej nie powinien być mniejszy, niż trzy osoby.

Liczba sędziów powinna być taka, żeby zapewnić jak najsprawniejszy przebieg i jak najbardziej obiektywną i rzetelną ocenę psów. W razie większej liczby członków komisja dzieli się na zespoły, których pracę koordynuje sędzia główny.

W przypadku podziału komisji na zespoły robocze, każdy zespół ocenia, w powierzonych mu na odprawie sędziów konkurencjach, pracę wszystkich uczestniczących w próbach czy konkursach psów. Ma to na celu jednolity sposób oceny pracy wszystkich psów w danej konkurencji.

§ 19

Liczba asystentów nie powinna być większa niż dwie osoby przy każdym zespole. Asystenci wykonują czynności zlecone im przez sędziów. Po zakończeniu imprezy sędzia, przy którym pracował asystent, wypełnia kartę oceny, którą wysyła się razem z pozostałą dokumentacją do ZG PZŁ. Potwierdzenia odbytej asystentury dokonuje sędzia główny.

§ 20

Do obowiązków sędziów należy:

- uczestnictwo w odprawie sędziów oraz w otwarciu i zakończeniu imprezy,
- sędziowanie w komisji lub zespole, do którego zostali włączeni na odprawie sędziów, przez cały czas trwania imprezy,
- wyrywkowe sprawdzanie zgodności tatuaży z danymi podanymi w rodowodzie psa,
- ocena pracy psów zgodna z etyką oraz wg przepisów regulaminów,

- wykonywanie innych dodatkowych czynności zleconych przez sędziego głównego,
- konsultowanie się z sędzią głównym w razie wątpliwości, co do sposobu interpretowania jakiegoś przepisu regulaminu, ,
- wzięcie udziału po zakończeniu czynności sędziowskich w terenie, w końcowych pracach komisji sędziowskiej przy ostatecznym obliczaniu wyników pracy poszczególnych psów, wypisywaniu dyplomów, kart ocen, pisaniu protokołu itp.

§ 21

Do obowiązków sędziego głównego, poza czynnościami ogólnie obowiązującymi wszystkich sędziów, należy:

- koordynowanie pracy zespołów roboczych wyłonionych z komisji,
- przeprowadzanie odprawy sędziów przed rozpoczęciem prób czy konkursu,
- sprawdzenie terenu pod względem przydatności do prawidłowej oceny pracy psów w danej konkurencji,
- ustalenie ostatecznego stopnia oceny psa w danej konkurencji, jeżeli występuje różnica zdań członków zespołu sędziowskiego,
- udzielanie sędziom wyjaśnień lub wydania decyzji w razie zachodzących wątpliwości co do interpretacji regulaminu,
- przyjmowanie i ostateczne załatwianie reklamacji przewodników psów w sprawach niedotrzymywania warunków regulaminowych,
- sporządzanie protokołu z przebiegu imprezy oraz podpisywanie dyplomów, kart ocen, świadectw polowych oraz wysyłanych do Zarządu Głównego Związku Kynologicznego w Polsce danych psów, które w konkursach międzynarodowych otrzymały CACIT i reserve-CACIT,
- omówienie pracy psów oraz sposobu prowadzenia ich przez przewodników po zakończeniu imprezy.

§ 22

Pracę psów w poszczególnych konkurencjach ocenia się stopniami od "0" do "4".

"0" - otrzymuje pies (suka) w tym przypadku, jeżeli danej konkurencji w ogóle nie wykona,

"1" - (źle) - jeżeli popełni zasadnicze błędy,

"2" - (dostatecznie) - jeżeli popełni błędy o mniejszym praktycznym znaczeniu,

"3" - (dobrze) - jeżeli popełni błędy nie mające praktycznego znaczenia,

"4" - (bardzo dobrze) - jeżeli wykona zadanie przewidziane w danej konkurencji bezbłędnie.

§ 23

Zarówno po zakończeniu prób czy konkursów, jak i podczas trwania imprezy żaden pies nie może być poddawany ponownym próbom, w jakiegokolwiek konkurencji, w celu zmiany otrzymanej już przez niego oceny.

Oceny stawia każdy sędzia oddzielnie, a po zakończeniu pracy w danej konkurencji członkowie komisji ustalają wspólnie ostateczną notę, którą wpisuje się do karty oceny pracy oraz podaje do wiadomości zainteresowanych, w szczególności przewodników psów, wskazując błędy popełnione zarówno przez psa jak i jego przewodnika.

§ 24

Komisja przyznaje w każdej klasie dyplomy I^o, II° i III°, zależnie od uzyskanej ogólnej liczby punktów i innych kryteriów podanych w przepisach regulaminów szczegółowych. Na konkursach okręgowych, wojewódzkich, i regionalnych w których uczestniczy minimum 10 psów, psom (sukom) uzyskującym pierwszą lokatę z dyplomem I^o, komisja przyznaje wniosek na Championa Pracy (CPC). Limit psów nie dotyczy konkursów rangi krajowej i międzynarodowej. Przy czym konkursy międzynarodowe mogą się odbywać pod warunkiem uczestnictwa w nich co najmniej sześciu psów.

Jeżeli lokatę pierwszą i ewentualnie następne zajmą psy (suki) posiadające tytuł Championa Pracy, to wniosek przechodzi na pierwszego w kolejności psa (sukę) bez tytułu. Fakt przyznania CPC komisja sędziów wpisuje do karty oceny i dyplomu odręcznie: "CPC przyznano" wraz z oddzielną parafą.

W dyplomie i na karcie oceny podaje się również lokatę zajęłą przez psa (sukę) i ilość startujących psów.

Dyplomy dla psów (suk) biorących udział w field trialsach przyznaje się wg zasad podanych w regulaminie szczegółowym.

§ 25

Na konkursach komisja sędziów przyznaje medale złote, srebrne i brązowe. Decyzję o przyznaniu medalu podejmuje cały zespół sędziowski pod kierownictwem sędziego głównego. Fakt przyznania medalu odnotowuje się w karcie oceny, dyplomie i protokole.

1. medal złoty - otrzymuje pies (suka), który zdobył dyplom I^o i zajął pierwsze miejsce,

2. **medal srebrny** - otrzymuje pies (suka), który zdobył dyplom I° i zajął drugie miejsce.

3. **medal brązowy** - otrzymuje pies (suka), który zdobył dyplom I° i zajął trzecie miejsce.

§ 26

Psy (suki), które na konkursach krajowych lub międzynarodowych otrzymają w danej klasie dyplomy I° z lokatą pierwszą, a na wystawie otrzymały ocenę za eksterier nie niższą od bardzo dobrej, uzyskują tytuły " **Zwycięzca pracy myśliwskiej** (np.: norowców, dzikarzy, tropowców, posokowców, wyżłów wszechstronnych lub wielostronnych, itd.) roku".

§ 27

Trzy CPC (Certyfikaty na Championa Pracy) - w tym co najmniej jeden uzyskany na konkursie krajowym lub międzynarodowym - są podstawą do przyznania psu (suce) tytułu "Championa Pracy".

Dodatkowym warunkiem jest , aby między pierwszym a ostatnim wnioskiem upłynęło co najmniej 6 miesięcy. Ponadto jamniki winny posiadać najmniej jeden CPC z konkursu norowania, płochacze - najmniej jeden CPC z konkursu obejmującego pracę w polu, aportery z konkursu B lub C retrieverów. Wyżły muszą posiadać wszystkie CPC z konkursów pracy wyżłów wszechstronnych, wielostronnych lub field trialsów (może to być np. jeden CPC z field trialsów, jeden z wielostronnych itp.; czyli dopuszczalne są wszelkie kombinacje tych trzech rodzajów konkursów).Posokowce muszą posiadać wszystkie CPC - z konkursu pracy posokowców.

Dyplomy "Championa Pracy" wydaje Zarząd Główny Związku Kynologicznego w Polsce, na zasadach przyjętych dla "Championa Wystawowego".

§ 28

Oprócz dyplomów, dla psów wyróżniających się na próbach czy konkursach, właściciele psów (suk) mogą otrzymać nagrody rzeczowe z funduszy PZŁ lub ufundowane przez inne instytucje czy osoby prywatne. Nagrody rzeczowe mogą być przyznawane również najlepszemu przewodnikowi w każdej klasie psów za psa wyróżnionego dyplomem zarówno na konkursach międzynarodowych, krajowych jak i wojewódzkich czy regionalnych.

§ 29

Przed przystąpieniem do prób pracy wszystkie psy muszą być poddane próbie reakcji na strzał. Wynik próby, zarówno pozytywny , jak i negatywny , należy odnotować w karcie oceny psa. Psów reagujących wyraźnie lękliwie na strzał nie dopuszcza się do prób.

Psy zgłoszone do konkursu pracy psów myśliwskich, które nie posiadają udokumentowanego poświadczenia (karta oceny, dyplom) zaliczenia próby reakcji na strzał, przed

przystąpieniem do konkurencji konkursowych muszą być poddane takiej próbie , a jej wynik (zarówno pozytywny jak i negatywny) należy odnotować w karcie oceny psa. Psów reagujących lękliwie na strzał nie dopuszcza się do konkurencji konkursowych.

§ 30

Dyplomów i nagród nie można przyznać psom (sukom) które:

- w jakiegokolwiek konkurencji uzyskały ocenę "0",
- psom wyraźnie tchórzliwym i agresywnym,
- grabarzom, narzynaczom i memłaczom,
- bydlarzom,
- milczkom, startującym w konkurencjach wymagających oszczekiwanie zwierza,
- tym, które podlegają dyskwalifikacji wg przepisów zawartych w regulaminach szczegółowych.

§ 31

Kolejność lokat ustala się, biorąc pod uwagę:

1. Stopień uzyskanego dyplomu.
2. Liczbę uzyskanych punktów.
3. Jeżeli szczegółowe regulaminy nie przewidują inaczej, wiek psa (młodszy przed starszym), i ostatecznie płeć (suka przed psem).
4. W przypadku gdyby ten sam stopień dyplomu z taką samą liczbą punktów uzyskały dwa psy lub dwie suki urodzone tego samego dnia, należy im przyznać dwie równorzędne przysługujące im lokaty, a kolejny pies zajmuje lokatę obniżoną nie o jedno , ale o dwa miejsca. Jeśli np. dwie suki zajęły lokatę trzecią, to kolejny pies zajmuje nie czwartą , lecz piątą lokatę.

§ 32

Przewodnik ma prawo wycofać psa z dalszego udziału w próbach czy konkursach pracy psów myśliwskich na każdym ich etapie, jednak nie wtedy, gdy psu grozi niekorzystna ocena, dyskwalifikacja, czy regulaminowa kara.

Przykłady popełnienia błędu stanowiącego podstawę do dyskwalifikacji psa – narzynanie, zakopywanie zwierza (grabarz), atakowanie bydła (bydlarz) itp.

Przykład wykonania czynności podlegającej określonej karze – chwyt lisa przez norowca.

§ 33

Chęć przystąpienia do dodatkowych konkurencji; oszczekiwanie lub oznajmiania, w pracy po farbie, musi być zgłoszony przez przewodnika w trakcie losowania numerów.

§ 34

Psom startującym w konkursach wszechstronnych (wyżły, psy małych ras, jamniki, retrievery), które zaliczyły wszystkie konkurencje limitowane klasy wszechstronnej: wyżłów, płochaczy klasy „B”, retrieverów klasy „B”, dzikarzy lub norowców w konkursach pracy jamników wszechstronnych, a nie zaliczyły jednej z konkurencji klasy wszechstronnej, przyznaje się dyplom I, II czy III stopnia na zasadach pracy psa „poza konkurencja” (bez prawa do lokaty), biorąc pod uwagę liczby zdobytych punktów i limity dla klasy wielostronnej.

Regulamin Prób i konkursów Pracy Posokowców

PRÓBY PRACY POSOKOWCÓW

§ 1

W próbach posokowców mogą brać udział posokowce bawarskie i hanowerskie oraz alpejskie gończe krótkonożne, które w dniu imprezy mają ukończone 9, a nie przekroczyły 36 miesięcy życia.

§ 2

Psy pracują pojedynczo, w kolejności wylosowanych numerów startowych. Czas pracy wynosi maksymalnie 45 minut.

§ 3

Próby przeprowadza się wyłącznie na "czarnej stopie". Pracę psów oceniają zespoły sędziowskie liczące od 1 - 3 sędziów.

§ 4

Pracę psów ocenia się w niżej podanych konkurencjach z ustalonymi, niezmiennymi współczynnikami. Psom wyróżnionym komisja sędziów przyznaje dyplomy I, II i III stopnia w zależności od uzyskanych ocen i sumy punktów, których limity zawiera tabela.

OBJAŚNIENIA I WSKAZÓWKI DO OCENY

1. Zakładanie ścieżki tropowej

Do założenia sztucznego tropu używa się badyli jelenia, ewentualnie daniela lub biegów dzika wkręconych np. do butów lub lasek tropowych. Używane badyle czy biegi nie powinny być starsze niż 3 dni. Jednego badyla czy biegu można użyć do założenia co najwyżej 3 ścieżek tropowych. Zakładający ścieżkę tropową powinien być osobą obcą dla psa.

Ścieżka tropowa długości około 600 metrów rozpoczyna się oznaczonym złomem kierunkowym "zestrzałem" i na swoim przebiegu zawiera dwa poprowadzone pod kątem prostym lub rozwartym załamania. Na jej końcu kładzie się zwierzynę, której kończyn (badyli, biegów) użyto do zakładania ścieżki. Czas leżenia tropów powinien wynosić minimum 3, a maksymalnie 5 godzin. Zakładający trop nanosi i podpisuje na przygotowanej w miejscu "zestrzału" tabliczce, numer, dzień i godzinę jej założenia.

Oznakowanie tropów powinno być widoczne dla przewodnika psa na początkowym odcinku ścieżki, długości około 50 m. Na jej dalszym przebiegu czytelne oznakowanie powinno być widoczne wyłącznie dla komisji sędziowskiej. Odstęp pomiędzy ścieżkami nie powinien wynosić mniej niż 100 metrów.

2. Praca na otoku po tropie rannej zwierzyny

Sędzia i pomocnicy przenoszący zwierzynę, po położeniu jej na końcu ścieżki tropowej, powinni oddalić się i ukryć tak, by nie mógł ich zauważyć pracujący pies, a sami mogli obserwować jego zachowanie się przy odnalezionej zwierzynie.

Sędziowie towarzyszący pracującemu psu, wskazują przewodnikowi rozpoczynającemu ścieżkę tropową, oznaczone złomem kierunkowym miejsce "zestrzału". Naprowadzony pies powinien wskazać dany trop, na komendę przewodnika podjąć go i pracując spokojnie (na otoku długości minimum 6 metrów), dolnym wiatrem wypracować go do samego końca. Pies powinien trzymać się tropu i wypracować wszystkie jego załamania. Błędem jest bezcelowe kręcenie się po tropie. Pies może wskazać przewodnikowi inne tropy, krzyżujące właściwą ścieżkę. Jeżeli podąży za nimi kilka kroków, a następnie sam się skoryguje, to nie należy uznawać tego za błąd. Wypracowywanie tropu pod wiatr tuż obok tropu, jak również skracanie krótkich zagięć, nie należy zaliczać do błędów.

W przypadku oddalenia się psa od tropu tak daleko, że wg sędziów nie jest on w stanie sam naprawić błędu, albo, jeżeli zostanie naruszona sąsiednia ścieżka tropowa, może po odwołaniu na polecenie sędziów jeszcze 3-krotnie być naprowadzony na trop. Każde nowe naprowadzenie obniża ocenę o 1 stopień.

Przewodnikowi nie wolno oglądać się na znaki wytyczające trasę, pod rygorem obniżenia oceny o 1 stopień przy każdym zwróceniu uwagi przez sędziów.

3. Zachowanie się przy martwej zwierzynie

Po dojściu pracującego na otoku psa do wyłożonej na końcu ścieżki martwej zwierzyny, przewodnik na polecenie sędziów, odprowadza go na odległość około 30 metrów i uwalnia z otoku, umożliwiając mu swobodny powrót do niej.

Pies nie powinien próbować narzynać zwierzyny. Oblizywanie rany postrzałowej jest dozwolone. Psy o dużym temperamencie mogą gryźć, a nawet szarpać suknię zwierzyny. Sędzia musi określić, czy pies czyni to z pasji czy celem narzynania. Psy, które narzynają zwierzynę lub usiłują ją zakopać (grabarze) podlegają dyskwalifikacji.

Niedopuszczanie przez psa obcych osób do zwierzyny jest zaletą.

4. Posłuszeństwo

a) reakcja na polecenia

Polega na sprawdzeniu reagowania psa na rozkazy wydawane przez przewodnika gwizdkiem, rogiem, słownie lub znakiem ręki. Puszczone luzem pies powinien na wydaną komendę (w jeden z wyżej wymienionych sposobów) wrócić do przewodnika i pozwolić wziąć się na smycz. Wskazane jest, aby przy tym usiadł.

Psy, które nie dają się wziąć na smycz w ciągu 10 minut lub uciekają od przewodnika, otrzymują ocenę "0".

W przypadku pogonienia psa za zwierzyną powinien on wrócić do przewodnika w ciągu 10 minut.

b) chodzenie na smyczy przy nodze

Pies powinien iść na luźnej smyczy lub otoku, tuż przy nodze lub za nogą przewodnika, który omija drzewa z prawej i z lewej strony w odległości 15-20 cm od pnia.

Na polecenie sędziego przewodnik powinien wykonać 2 ostre zakręty w prawo i w lewo, dwukrotnie zatrzymać się, zmienić tempo oraz kierunek marszu o 180 stopni. Pies musi wykonać powyższe manewry wraz z przewodnikiem.

Konkurencje		Współczynnik	Limity		
			Suma punktów		
			80	70	60
			Dyplom		
			I st.	II st.	III st.
			Oceny		
1.	Posłuszeństwo:				
	- reakcja na polecenia	4	3	2	-
	- chodzenie na smyczy przy nodze	4	3	2	-
2.	Praca po tropie rannej zwierzyny	10	3	2	2
3.	Zachowanie się przy martwej zwierzynie	7	3	2	2
Razem		25			

Najwyższa liczba punktów do zdobycia: $25 \times 4 = 100$

KONKURSY PRACY POSOKOWCÓW

§ 1

Konkursy pracy posokowców mogą być przeprowadzone po:

1. Farbie leżącej minimum 16, a nie więcej jak 24 godziny.
2. Farbie leżącej minimum 40, a nie więcej jak 48 godziny.

W konkursach po farbie leżącej minimum 40 godzin mogą brać udział wyłącznie psy posiadające już dyplom z konkursu z farbą leżącą 16-24 godziny.

§ 2

W konkursach pracy posokowców mogą brać udział posokowce bawarskie i hanowerskie oraz alpejskie gończe krótkonożne, które w dniu imprezy mają ukończone 9 miesięcy życia.

§ 3

Psy pracują pojedynczo, w kolejności wylosowanych numerów startowych. Czas pracy wynosi dla psów pracujących po farbie 16-24 - godzinnej maksymalnie 45 minut, a dla pracujących po farbie leżącej 40-48 godzin maksymalnie 60 minut.

§ 4

Konkursy przeprowadza się wyłącznie na "czarnej stopie". Pracę psów oceniają co najmniej 2 osobowe zespoły sędziowskie.

§ 5

Pracę psów ocenia się w niżej podanych konkurencjach, z ustalonymi, niezmiennymi współczynnikami. Psom wyróżnionym komisja sędziowska przyznaje dyplomy I, II i III stopnia w zależności od uzyskanych ocen i sumy punktów, których limity zawiera tabela.

§ 6

Psy nie posiadające dyplomu z prób lub innego konkursu, podczas którego sprawdzono ich reakcję na strzał, podlegają takiemu testowi przed przystąpieniem do pracy w konkursie. Psy wyraźnie lękliwie reagujące na strzał wyklucza się z konkursu.

OBJAŚNIENIA I WSKAZÓWKI DO OCENY

1. Zakładanie ścieżki tropowej

Do założenia sztucznego śladu używa się około 0,25 litra farby jeleni, dzików lub danieli. W przypadku braku farby w/w zwierzyny można użyć krwi bydłej, świńskiej lub owczej, którą przed użyciem należy "uszlachetnić" przez zanurzenie w niej, na 24 godziny narogów świeżo ubitej sztuki jelenia, daniela lub dzika. Równolegle do farbowanej ścieżki zakłada się sztuczny trop racie jelenia, daniela lub dzika. Używane do zakładania sztucznego tropu badye jelenia, daniela lub biegi dzika mogą być świeże lub mrożone, pod warunkiem, że przed użyciem zostaną w pełni odmrożone. Za pomocą tych samych badyli/biegów wolno kłaść tylko 3 tropy.

Pomocnik zakładający ścieżkę farbowa powinien być osobą obcą dla psa.

Farbowany trop powinien leżeć:

w przypadku konkursu wskazanego w §1 pkt 1 - minimum 16, a nie więcej niż 24 godziny i musi przeleżeć przez noc, w przypadku konkursu wskazanego w §2 pkt 2 - minimum 40, a nie więcej jak 48 godzin i musi przeleżeć dwie noce.

Długość ścieżki farbowo- tropowej w obu rodzajach konkursów wynosi około 1000 m.

Rozpoczyna się ona oznaczonym złomem "zestrzałem" i na swoim przebiegu zawiera dwa poprowadzone pod kątem prostym lub rozwartym załamania, które zaczynają się tuż za sztucznymi łozami zranionej zwierzyny. Łoża wykonuje się, odsłaniając ściółkę do mineralnej ziemi na powierzchni około 0,25 m i nakrapiając je obficie farbą. Pierwsze lokalizuje się w odległości około 350 metrów, a drugie w odległości około 850 - 900 metrów od miejsca tzw. " zestrzału".

Na końcu ścieżki kładzie się tuszę zwierzyny, której badyli, biegów i farby / jelenia, daniela lub dzika, lub krwi bydlęcej czy świńskiej) użyliśmy do zakładania śladu i tropu. Zwierzyna powinna być wypatroszona, a służące do tego cięcia zaszyte.

Zakładający ścieżkę nanosi i podpisuje na przygotowanej w miejscu "zestrzału" tabliczce, numer ścieżki oraz dzień i godzinę jej założenia.

Oznakowanie ścieżki powinno być widoczne dla przewodnika psa na jej początkowym odcinku, długości około 50 metrów. Na jej dalszym przebiegu czytelne oznakowanie powinno być widoczne wyłącznie dla komisji sędziowskiej. Odstępy pomiędzy ścieżkami nie powinny być mniejsze niż 100 metrów.

2. Praca po ścieżce tropowo- farbowej

Sędzia i przenoszący zwierzynę pomocnicy , po położeniu jej na końcu ścieżki tropowej, powinni oddalić się i ukryć tak, by nie mógł ich zauważyć ani zwęszyć pracujący pies, a sami mogli obserwować jego zachowanie przy znalezionej zwierzynie.

Sędziowie oceniający pracę danego psa, wskazują przewodnikowi, oznaczone złomem kierunkowym, miejsce „zestrzału”. Naprowadzony pies powinien wskazać ślad i na komendę przewodnika podjąć go i pracując spokojnie (na otoku minimum 6 metrów) dolnym wiatrem wypracować go do samego końca.

Pies powinien trzymać się tropu i wypracować wszystkie jego załamania. W przypadku, gdy farba znajduje się na wysokich trawach lub krzakach wolno psu podnieść kufę. Błędem jest bezcelowe kręcenie się po tropie. Inne tropy, krzyżujące właściwą ścieżkę, pies może wskazywać przewodnikowi. Jeżeli podąży nimi kilka kroków, a następnie sam się skoryguje, to nie należy uznawać tego za błąd. Wypracowywanie tropu pod wiatr tuż obok tropu, jak również skracanie krótkich zagięć, nie należy zaliczać do błędów. Pies powinien pracować na miernie naciągniętym otoku. Samodzielne poprawki są dopuszczalne i nie powodują obniżenia oceny.

W przypadku oddalenia się psa od tropu tak daleko, że według sędziów nie jest on w stanie sam naprawić błędu, albo jeżeli zostanie naruszona sąsiednia ścieżka tropowa, pies może po odwołaniu go przez przewodnika na polecenie sędziów jeszcze być 2-krotnie naprowadzony na ślad. Jednak każde nowe naprowadzenie obniża ocenę o 1 stopień.

Przewodnikowi nie wolno oglądać się na znaki wytyczające trasę, pod rygorem obniżenia oceny o 1 stopień przy każdym zwróceniu uwagi przez sędziego.

3. Oznajmianie lub oszczekiwanie znalezionej martwej zwierzyny

Przewodnik po dojściu do drugiego „łoża „ z psem zgłoszonym jako oszczekiawca lub oznajmiacz, na polecenie sędziego spuszcza go z otoku, umożliwiając mu swobodne dojście do martwej zwierzyny.

Oszczekiawacz powinien zdecydowanie dojść po tropach do wyłożonej zwierzyny w czasie do 5 minut, pozostać w jej bezpośrednim sąsiedztwie i oszczekiwać aż do nadejścia przewodnika. Po upływie 5 minut od rozpoczęcia szczekania, przewodnik wraz z sędziami, na ich polecenie rusza w kierunku psa.

Pies, który po dojściu do martwej zwierzyny oszczekuje ją przez 5 minut donośnym, rytmicznym głosem, z pasją i bez dłuższych przerw, może otrzymać w tej konkurencji ocenę „4”. Oszczekiwanie ciche, bez pasji z długimi przerwami powoduje obniżenie oceny o 1-2 stopnie.

Jeżeli pies po dojściu do zwierzyny nie rozpocznie szczekania w ciągu 2 minut (obecność przy zwierzynie nieszczekającego psa sygnalizuje sędzia pozostający na końcu ścieżki), to nie zalicza mu się oszczekiwanie, zalicza natomiast przejście ścieżki tropowej, odejmując „1” stopień w konkurencji „praca na otoku po sfarbowanym tropie zwierzyny”.

Oznajmiacz powinien zdecydowanie dojść po tropach do wyłożonej zwierzyny. Po dojściu do zwierzyny i krótkim np. jej obwąchaniu powinien powrócić do czekającego na niego przy drugim łożu przewodnika w czasie nie dłuższym jak 10 minut i po oznajmieniu odnalezienia zwierzyny, w sposób dokładnie określony uprzednio sędziom doprowadzić go do niej. Po oddaleniu się psa od zwierzyny na odległość około 50 metrów, znajdujący się przy niej sędzia sygnalizuje, że pies był przy niej i wraca do przewodnika.

Jeżeli za pierwszym razem pies nie wykona pracy oznajmiacza, to można po odwołaniu posłać go od drugiego łoża jeszcze raz – obniżając ocenę za oznajmianie o 1 stopień. Jeżeli mimo to, pies nie wykona pracy oznajmiacza po raz drugi, można go wziąć na otok, /jeżeli nie był przy zwierzynie/ i pozwolić mu dojść do niej. Pies taki nie otrzymuje dodatkowych punktów za oznajmianie, a ponadto odejmuje się „1” stopień za pracę na otoku po sfarbowanym tropie.

4. Zachowanie się przy martwej zwierzynie

Ocenę w tej konkurencji wystawia sędzia znajdujący się przy martwej zwierzynie lub sędzia idący za psem pracującym do końca na otoku.

Oszczekiawcze i oznajmiacze dochodzą do martwej zwierzyny same. Psy pracujące do końca na otoku i dochodzące do zwierzyny wraz ze swym przewodnikiem odprowadzane są przez niego na odległość około 50 metrów i na komendę sędziego uwalniane z otoku, co umożliwia im swobodny powrót do niej.

Pies nie powinien próbować narzynać zwierzyny. Oblizywanie rany postrzałowej jest dozwolone. Psy o dużym temperamencie mogą gryźć, a nawet szarpać suknię zwierzyny. Sędzia musi określić, czy pies czyni to z pasji czy celem narzynania. Psy, które narzynają zwierzynę lub usiłują ją zakopać (grabarze) podlegają dyskwalifikacji.

Niedopuszczanie przez psa obcych osób do zwierzyny jest zaletą. Pies, który po krótkim powąchaniu martwej zwierzyny dalej się nią nie interesuje, nie może otrzymać oceny wyższej niż „1”.

5. Odłożenie psa

Psa można odłożyć:

- a) luźno
- b) uwiązanego na otoku

Przewodnik po wydaniu psu komendy „waruj” lub „siad” oddala się na odległość około 50 metrów i ukrywa się. Po około 2 minutach, na polecenie sędziego oddaje 1 strzał, a po następnych 2 minutach – drugi, po kolejnej minucie przewodnik, na polecenie sędziego wraca do psa.

Pies odłożony luzem może być pozostawiony z otokiem przypiętym do obroży. Pies winien zostać odłożony w pozycji „siad” lub „waruj”. Zezwala się na pozostawienie mu koca, torby lub innej rzeczy stanowiącej własność przewodnika. Ocenę „4” może otrzymać pies, który przez cały czas odłożenia pozostaje w tym samym miejscu, nie reagując nerwowo na strzał. Zmiana pozycji z „waruj” na „siad” lub odwrotnie, nie powoduje obniżenia oceny. Obniża się natomiast odpowiednio ocenę psu, który oddali się z miejsca odłożenia na odległość do 5-ciu metrów lub zacznie szczekać. Pies, który samowolnie opuści miejsce odłożenia na odległość powyżej 5-ciu metrów, nie może w tej konkurencji otrzymać oceny wyższej niż „0”.

Pies uwiązany na otoku długości 1,5-2 metrów winien zostać odłożony w pozycji „siad” lub „waruj”. Zezwala się na pozostawienie mu koca, torby lub innej rzeczy stanowiącej własność przewodnika.

Ocenę „4” może otrzymać pies, który przez cały czas odłożenia pozostaje w tym samym miejscu, nie reagując nerwowo na strzał. Zmiana pozycji z „waruj” na „siad” lub odwrotnie, nie powoduje obniżenia oceny. Obniża się odpowiednio ocenę psu, który wstanie z miejsca odłożenia lub zacznie szczekać. Pies, który szarpie się na uwięzi nie może otrzymać oceny wyższej niż „0”.

Ocenę „3” można przyznać psu (odłożonemu luzem lub na uwięzi), który na początku odłożenia szczeka, po czym sam się uspokoi i zachowuje się spokojnie do końca tej konkurencji.

6. Współpraca z przewodnikiem i posłuszeństwo

Współpracę psa z przewodnikiem ocenia się, biorąc pod uwagę utrzymywanie ciągłego kontaktu psa z przewodnikiem, umożliwiające szybkie i sprawne wykonywanie wydawanych poleceń. Psy, które nie wykonują natychmiast otrzymanych od przewodnika komend, powinny mieć obniżoną ocenę w tej konkurencji o „1” do „2” stopni. Natomiast te, które nie dają się wziąć na smycz lub uciekają od przewodnika, nie wracając do niego w ciągu 10 minut, podlegają dyskwalifikacji.

Konkurencje		Współczynnik	Limity		
			Suma punktów		
			80	70	60
			Dyplom		
			I st.	II st.	III st.
			Oceny		
1.	Praca na otoku / lub luzem od II łoża/ po ścieżce tropowo-farbowej	10	3	2	2
2.	Zachowanie się przy martwej zwierzynie	6	3	2	2
3.	Odłożenie psa:				
	a) luzem	5	3	2	-
	b) na uwięzi	3	3	2	-
4.	Współpraca z przewodnikiem i posłuszeństwo	4	2	-	-
	Dodatkowo:				
	- oznajmianie	5	-	-	-
	- oszczekiwanie	5	-	-	-
Razem		25			

- Najwyższa liczba punktów do zdobycia, bez konkurencji dodatkowych:
 $25 \times 4 = 100$, dodatkowo: $5 \times 4 = 20$

*Suma współczynników przy uwzględnieniu pkt a). Przy punktacji przyjmuje się tylko jeden współczynnik, albo a), albo b).

Ocena posokowca w naturalnym łowisku

§ 1

W ocenie pracy posokowców przy poszukiwaniu rannej zwierzyny w warunkach naturalnego łowiska, zwanej dalej poszukiwaniem postrzałka /PP/, mogą brać udział posokowce bawarskie i hanowerskie oraz alpejskie gończe krótkonożne.

§ 2

Poszukiwanie postrzałka przeprowadza się wyłącznie po „czarnej stopie”. Oceny dokonuje zespół minimum dwóch sędziów wyznaczonych wcześniej przez komisję kynologiczną okręgowej rady łowieckiej.

Po spełnieniu wymogów formalnych sędziowie udają się do łowiska i na podstawie wskazówek myśliwego, który postrzelił zwierzynę, naprowadzają zgłoszonego psa na trop postrzałka.

§ 3

Poszukiwanie postrzałka nie może mieć charakteru „sportowego” konkursu. Przyjmuje się bowiem, że podstawowym zadaniem jest znalezienie martwej lub dojście i dostrzelenie rannej zwierzyny.

§ 4

Ocena może być przeprowadzona wyłącznie podczas poszukiwania postrzałka jelenia, daniela, łosia, dzika i muflona. Biorąc pod uwagę obowiązek jak najszybszego poszukiwania postrzałka, należy czas rozpoczęcia skrócić do minimum.

§ 5

Pies podlegający ocenie nie może poszukiwać zwierzyny, która została postrzelona przez jego przewodnika czy właściciela.

§ 6

Pracę psów ocenia się w niżej podanych konkurencjach, z ustalonymi, niezmiennymi współczynnikami. Psom wyróżnionym komisja sędziów przyznaje dyplomy I, II i III stopnia w zależności od uzyskanych ocen i sumy punktów, których limity zawiera załączona do opisu tabela.

Dyplomy otrzymują psy, które odnalazły postrzałka.

Dyplom I, II lub III stopnia mogą otrzymać posokowce, które pracowały po tropie starszym niż 6 godzin i długości powyżej 400 metrów./stosownie do uzyskanych punktów i uwzględniając limity zawarte w tabeli/.

Dyplom I stopnia może otrzymać pies, który nie miał możliwości gonu i osaczenia zwierzyny, a pracował po tropie starszym niż 12 godzin i dłuższym niż 2 km oraz otrzymał za pracę na otoku minimum ocenę „3”.

Dyplom II stopnia może otrzymać pies, który nie miał możliwości gonu i osaczenia zwierzyny, a pracował po tropie starszym niż 10 godzin i dłuższym niż 1,5 km oraz otrzymał za pracę na otoku minimum ocenę „2”.

Dyplom III stopnia może otrzymać pies, który nie miał możliwości gonu i osaczenia zwierzyny, a pracował po tropie starszym niż 8 godzin i dłuższym niż 1 km oraz otrzymał za pracę na otoku minimum ocenę „2”.

OBJAŚNIENIA I WSKAZÓWKI DO OCENY

1. Praca na otoku po naturalnym tropie postrzałka

Przewodnik wraz z psem i sędziami oraz myśliwym, który postrzelił zwierzynę udają się w rejon zestrzału. Myśliwy wskazuje miejsce, w którym znajdowała się zwierzyna w momencie strzału.

Na polecenie sędziów przewodnik wraz z psem przystępują do pracy.

W czasie odszukiwania zestrzału pies powinien zachowywać się spokojnie jak podczas podchodu na polowaniu indywidualnym.

Pies powinien znaleźć zestrzał i wskazać na nim istotne jego elementy, jak farbę, ścinę, odłamki kości, itp.

Następnie powinien spokojnie, z kufą przy ziemi, pokazać trop i podążyć nim, Pies powinien być prowadzony na otoku długości minimum 6 metrów. Przy znalezieniu farby czy innych śladów na trawach i krzewach pies może unosić głowę.

Pies powinien wypracować trop ze wszystkimi jego szczegółami (nie pomijając załamań i tropów powrotnych) i nie schodząc na inne krzyżujące się tropy, może je jednak zaznaczyć. Nie jest błędem podążanie kilka metrów tropem krzyżującym się, pod warunkiem, że sam powróci na trop właściwy. Zdrowa zwierzyna spotykana na trasie pracy psa, powinna być przez niego zignorowana.

Pies musi podążać właściwym tropem aż do martwej, lub rannej zwierzyny, chyba, że w trakcie pracy przewodnik lub sędziowie dojdą do przekonania, że ranna zwierzyna jest nie do dojścia. Pracę przerywa się tylko na komendę sędziów.

2. Gon

Jeśli przewodnik z psem na otoku dojdzie do zimnego łoża, a więc takiego, które zwierzyna już dawno opuściła, to należy kontynuować poszukiwanie z psem prowadzonym na otoku, aż do znalezienia ciepłego łoża lub momentu gdy ranna zwierzyna podniesie się przed psem i zacznie uchodzić. Przewodnik powinien ten fakt zgłosić sędziom i za ich zgodą wypuścić psa na gorący trop.

Wypuszczony pies powinien natychmiast podążyć tropem postrzałka, prowadząc wytrwały gon, aż do dojścia i zatrzymania rannej zwierzyny.

Gdy pies podąży omyłkowo śladem zdrowej zwierzyny, musi sam przerwać gon i powrócić do przewodnika.

Oceniając gon należy zwracać uwagę na to, czy pies głosi zwierzynę po tropie, czy na oko. Zwraca się uwagę, czy pies wraca bez powodu do przewodnika i musi być przez niego i jak często, zachęcany do dalszej pracy. Należy brać pod uwagę, czy podąża wytrwale za ranną zwierzyną, czekając z pasją, czy daje głos słabo i rzadko.

Najwyższą ocenę otrzymuje pies, który wykonał wytrwały i głośny gon.

Pies, który nie daje głosu po dostrzeżeniu rannej zwierzyny, nie może być oceniony.

3. Osaczenie (stanowienie)

Kiedy postrzałek zostanie zatrzymany przez psa w miejscu, pies powinien donośnym głosem oszczekiwać go bez przerwy.

Pies nie ma obowiązku przytrzymywać zwierzyny, natomiast pod żadnym pozorem nie wolno mu jej pozostawić, aż nie opuszcza jej siły.

Strzał łaski jest możliwy za zgodą sędziów, strzał ten z reguły oddaje przewodnik psa lub myśliwy, który postrzelił zwierzynę.

4. Oszczekiwanie lub oznajmianie martwej zwierzyny

Oszczekiwanie i oznajmianie martwej zwierzyny powinno zostać ocenione szczegółowo.

Należy przy tym zwrócić uwagę na to, w jaki sposób pies oszczekuje martwą zwierzynę, czy głośno z pasją czy też ze strachu. Psa można uznać za oszczekiawca tylko wtedy, gdy odnalazł martwego postrzałka, został przy nim i oszczekiwał go co najmniej 5 minut, przywołując w ten sposób przewodnika, który nie jest w zasięgu jego wzroku.

Oznajmiacz po znalezieniu martwej zwierzyny powinien wrócić do przewodnika i dać mu do zrozumienia o jej znalezieniu i następnie doprowadził go do niej.

Sposób oznajmiania musi odpowiadać dokładnie sposobowi zgłoszonemu wcześniej sędziom przez przewodnika.

5. Zachowanie przy martwej zwierzynie

Pies musi pozostać sam przy martwej zwierzynie, a sędziowie obserwują go z odpowiedniej odległości. Jeśli pies doprowadził do martwej zwierzyny na otoku, to musi zostać pozostawiony sam, a wszyscy uczestnicy odchodzą na bok, aby pies pokazał, w jaki sposób zachowuje się przy martwej zwierzynie bez wpływu przewodnika.

Pies nie może narzynać zwierzyny. Oblizywanie rany postrzałowej jest dozwolone. Pies o dużym temperamencie może gryźć, a nawet szarpać suknię zwierza. Sędzia powinien określić, czy pies czyni to z pasji czy celem narzyniania. Pies, który narzyna zwierzynę lub usiłują ją zakopać (grabarz) podlega dyskwalifikacji.

Niedopuszczanie przez psa obcych osób do zwierzyny jest zaletą. Pies, który po krótkim wachaniu martwej zwierzyny dalej się nią nie interesuje, nie może otrzymać oceny wyższej niż „1”.

6. Psy kontrolne

Zdaniem organizatorów poszukiwania postrzałka jest zabezpieczenie dla zespołu sędziowskiego doświadczonego psa kontrolnego jak i znającego dobrze teren przewodnika. Ma to służyć zagwarantowaniu efektywnego i humanitarnego zakończenia poszukiwań.

Konkurencje		Współczynnik	Limity		
			Suma punktów		
			80	70	60
			Dyplom		
			I st.	II st.	III st.
			Oceny		
1.	Praca po naturalnym tropie postrzałka	12	3	2	2
2.	Gon	5	3	2	-
3.	Osaczenie	5	3	2	-
4.	Zachowanie przy martwej zwierzynie	3	3	2	-
	Dodatkowo: - oznajmianie lub oszczekiwanie	5	3	2	-
Razem		25			

- Najwyższa liczba punktów do zdobycia, bez konkurencji dodatkowych:
 $25 \times 4 = 100$, dodatkowo: $5 \times 4 = 20$